

глады да изгине. Не роптайте вы, рече ѿмъ Моусей, на мене, но на самаго Бога. Пакъ съ чудеснымъ способомъ ще истребите всемогущество Божіе; Оно утре же ви проводи хлѣбъ отъ неба.

И воистинну на утренній день Израилтане, излезавши отъ своихъ Шатровъ, согледаха всю поляну съ малы бѣлы зѣрны покрыту, вксиха ги, и са увѣриха, какъ са тако сладковкусна, катò хлѣбъ медомъ помазанъ. Зачдени ви кнаха: Манхъ? коє по нашѣмъ азыкѣ значи: Какво є това? — Това є хлѣбъ, отговори Моусей, кой ви дава Богъ отъ неба. Догдѣ сте въ пустыни, всакій день, освѣнь съвботы (седмый седмицы день, кой є былъ Израилтаномъ Праздникъ, катò намъ Недѣла) ще го намѣрвате на земли. Всакій день толико собирайте, колико за той день потребувате. За утренній день не оставлавайте; понѣже ще са покваре. — Хлѣбъ той небесный наименоваха Мана отъ рѣчи Манхъ? Моусей заповѣда Братъ своемъ Ааронъ съсѣдъ Манны да скрие за споменъ.

Любезна Чада! кой не бы тѣва радостенъ викиналъ: СѢ Боже! колико си Щедръ и Милостивъ! Проваждаши отъ неба Израилтаномъ всакій день хлѣбъ! И намъ съшо тако чудесно